

РЕШЕНИЕ

№ 5168

гр. София, 24.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 02.07.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **798** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 128, ал.1, т.7 АПК.

Производството е образувано е по искова молба на Е. Б. Б. срещу Столична община и Върховния административен съд с искане за прогласяване нищожността на определение № 15419/23.11.2011г. по адм.д. 13119/2011г. по описа на ВАС и частично на постановеното по същото дело определение № 13389/18.10.2011г., по отношение на отменителната му част. Твърди се, че определение № 15419 за поправка на очевидна фактическа грешка, допусната в определение от 13389 по адм.д. № 13119/11г. е нищожно, тъй като датата на постановяване на последното не е 18.10.2011г, а 19.10.2011г. Изтъква се, че определение № 13389/19.10.2011г. е влязло в сила и е непроменимо; съответно промяната, постановена с горното определение е нищожна. Твърди се, че съдът не е компетентен да постанови поправка и определението е нищожно, защото има за предмет несъществуващ съдебен акт. Моли съдът да постанови частична нищожност на определението от 18.10.2011г. по отношение на другата страна по административния спор – Столична община, както и против съда, постановил тези актове – Върховния административен съд.

Ответниците – Столична община и Върховен административен съд /конституирани съгласно отменително определение № 7003/22.05.2013г. на ВАС по адм. дело 5738/2013г./ не вземат становище.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Административно дело № 4912/2011г. на АССГ, 24 състав, към което е приложено административно дело № 13119/2011г. на ВАС, е образувано по жалба на Е. Б. срещу бездействието на главен инженер на район „К. село“.

С определение № 3731/04.07.2011г. на АССГ, Второ отделение, 24 състав, е оставена без разглеждане като процесуално недопустима жалбата на Е. Б. с искане да бъде отменен отказ, неизвършване на действия и бездействия на главен инженер на район „К. село“, СО, за издаване на искани с молба вх. № УТ-9200-1162/21.04.2011г. заверени преписи от документи, и е прекратено производството по адм. д. № 4912/2011г.

С определение № 4374/02.08.2011г. на АССГ са оставени без уважение исканията на жалбоподателката за отвод на председателя на 24 състав, Второ отделение на АССГ, разглеждащ делото, и искането за допълване на определение № 3731/04.07.2011г. по адм.дело № 4912/2011г. на АССГ.

Определение № 13389/18.10.2011г. на Върховния административен съд е постановено по частна жалба на Е. Б. срещу определение от 04.07.2011г. за прекратяване на адм.д. № 4912/11г. на АССГ по оспорването ѝ на отказ за издаване на документи и определението от 02.08.2011г. за отхвърляне на искането ѝ за допълването му. В мотивите на определението се казва, че обжалваните определения са правилни и следва да останат в сила. В диспозитива на съдебния акт е записано, че обжалваните определения се отменят.

С определение № 15419/23.11.2011г. на Върховния административен съд е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в определението от 18.10.2011г. предвид несъответствието между мотивите и самото определение. Съгласно поправката определенията от 04.07.2011г. и от 02.08.2011г. по адм. дело № 4912/2011г. на АССГ се оставят в сила.

Искът за прогласяване на нищожност на съдебен акт на административен съд е изрично предвиден в чл. 128, ал.1, т.7 АПК и е допустим.

Разгледан по същество, искът е неоснователен.

Нищожността на съдебните актове е резултат от най-тежки пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформирание на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля. Съдебната практика се е произнасяла, че нищожно съдебно решение има в случаите, когато решението е постановено от незаконен състав; еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено; само от съдебни заседатели или с участие на лице, което не е било избрано за съдебен заседател; срещу лица, неподчинени на правораздавателната компетентност на българските съдилища; устното или неподписано решение. Видно е, че се касае за изключителни тежки пороци, засягащи компетентността на съда, изразената в съдебното решение воля или много тежък порок във формата.

Наведените с исковата молба основания не представляват пороци, водещи до нищожност на решението и не са налице. Съдебният акт е постановен в рамките на правораздавателната власт на съответната съдебна инстанция, по повод подадена частна жалба.

Неоснователни са релевираните в частната жалба доводи за нищожност на определение № 15419/23.11.2011г. на Върховния административен съд, с което е

допусната поправка на очевидна фактическа грешка на предходно определение по същото дело. Действително, макар в електронния сайт на Върховния административен съд определението да е посочено с дата 19.10.2011г., в самия акт е отбелязана дата 18.10.2011г. Електронните страници на съдилищата имат информационен характер. Възможно е информацията в тях да е грешна, както във всички информационни сайтове. Това няма нищо общо с правилността и валидността на постановените съдебни актове. При разминаване между датата, посочена в сайта, и тази в самия съдебен акт, меродавна е датата на акта, който се намира в кориците на делото. Поради тази причина е неоснователно изложеното твърдение, че обжалваното определение е нищожно поради липса на предмет.

Възможността за поправка на очевидна фактическа грешка от съда е предвидена в чл. 175, ал. 1 на АПК. Очевидната фактическа грешка е техническа грешка на съдебен акт. Съгласно цитираната разпоредба, по свой почин или по искане на страна съдът може да поправи допуснати в решението писмени грешки, грешки в пресмятането или други подобни очевидни неточности. Изброяването не е изчерпателно, а примерно. В случая противоречието на мотивите и диспозитива представлява именно очевидна неточност.

Мотивите на съдебния акт са необходим и задължителен негов реквизит и по своята същност представляват установяване на фактическата обстановка, правно квалифициране на фактите и изразяване на вътрешното убеждение на съда по така установените правно квалифицирани факти. Диспозитивът от своя страна е концентрираният вид на волята на съда, вследствие на изложените мотиви. Затова мотивите и диспозитивът на решението са взаимосвързани и взаимозависими. Противоречието на тези два съществени елемента на съдебния акт представлява очевидна фактическа грешка по смисъла на чл. 175, ал. 1, предложение трето. Обстоятелството, че определението е влязло в сила, не изключва правната възможност за допускане на поправка на очевидна фактическа грешка в него, тъй като тази възможност съществува безсрочно във времето.

Неоснователно е твърдението, че противоречието между мотиви и диспозитив не е очевидна фактическа грешка, а основание за отмяна. Основанията за отмяна на влезли в сила съдебни актове са изчерпателно предвидени в чл. 239 от АПК и сред тях не попада настоящият случай. Тези основания са свързани било със съмнението за опорочаване истинността на установените по делото факти, било с наличието на абсолютни процесуални пречки или сериозни процесуални нарушения, какъвто не е настоящият случай.

Както бе изяснено по-горе в мотивите на настоящото решение, съдебната практика е извела кои най-съществени пороци представляват основание за прогласяване на нищожност на съдебен акт. Заобикалянето на закона е основание за нищожност на сделките, изрично предвидено в чл. 26, ал. 1 от ЗЗД, но не е основание за нищожност на съдебно решение. Когато става въпрос за съдебен акт, не се говори за заобикаляне на закона, а за материалната или процесуална незаконосъобразност. Те могат да бъдат евентуално основания за отмяна, но само ако актът е обжалваем.

Настоящата инстанция поддържа и мнението си, изложено в постановеното по делото определение, че искът е предявен срещу ненадлежащи страни.

По изложените съображения искът е изцяло неоснователен и следва да бъде отхвърлен. Воден от горното Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 128, ал.1 т.7 АПК за прогласяване нищожност на определение № 15419/23.11.2011г. и частично на определение № 13389/18.10.2011г., по адм.д. 13119/2011г. на Върховния административен съд, предявен от Е. Б. Б., [населено място],[жк], [улица] против Столична община и Върховния административен съд.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: